

Εντυπωσιακή νέα διαδρομή στο Siguniang

Κείμενο: ΑΛ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Φώτο: Περιοδικό «Climb»

Για πρώτη φορά στην ιστορία της ορειβασίας, μια σχοινοσυντροφία Κινέζων ορειβατών, κατόρθωσε μια νέα διαδρομή τεχνικού χαρακτήρα, σε αλπικό στυλ σε μεγάλο βουνό και σε πάτρια εδάφη. Ο λόγος για το φοβερό Siguniang και για τους Yan Dongdong και Zhou Peng, οι οποίοι σκαρφάλωσαν τα 1000 μέτρα του Κεντρικού Κουλουάρ στη Νότια ορθοπλαγιά του απομονωμένου και επικίνδунου αυτού βουνού. Ξεπέρασαν τεχνικές δυσκολίες ως M4 και AI 3+, με ένα βίνουας πάνω στην ορθοπλαγιά, μια ορθοπλαγιά που ήδη είχαν δοκιμάσει χωρίς επιτυχία στο παρελθόν, διάφορες μικρές ομάδες από Κορεάτες, Ρώσους, Κινέζους και μια Γαλλική αποστολή συμπεριλαμβανόμενου του ταλαντούχου Philippe Batoux. Το Siguniang είναι το πιο γνωστό βουνό στο συγκρότημα του Sichuan, αλλά παρέμενε άγνωστο στο Δυτικό κόσμο μέχρι τη στιγμή που μαγνήτισε το μεγάλο Mick Fowler, ο οποίος το 2002 μαζί με τον Paul Ramsden, άνοιξαν την The Inside Line, μια εντυπωσιακή σχιζοφρενική γραμμή πάγου στη Βορειοδυτική ορθοπλαγιά. Οι δυο αλпинιστές είχαν ξαναδοκιμάσει και αυτοί δύο φορές, στη διαδρομή, την πρώτη φορά μάλιστα σε χειμερινή περίοδο με μια μεγάλη αποστολή και όλα τα παρελκόμενα (σταθερά σχοινιά- ενδιάμεσα camp). Αυτή τη φορά ξεκι-

νώντας από την πόλη του Rilong, με 15 κιλά σακίδια και λίγο πριν τον ερχομό του χειμώνα, προσπέρασαν τη ριμή της ορθοπλαγιάς και κινήθηκαν γρήγορα χωρίς σχοινιά, μέχρι το πρώτο βίνουας στα 5700 μέτρα. Την επομένη αφού ξεπέρασαν τέσσερις σχοινιές μεικτού σκαρφαλώματος και αρκετά βράχια εμπόδια, βγήκαν στην κορφή αργά το απόγευμα, νιώθοντας ελεύθερα πνεύματα, πράγμα που έδωσε και το όνομα της διαδρομής, Free Spirits. Η Κινεζική ορειβασία ήταν ανέκαθεν παραδοσιακή, με μεγάλες αποστολές που γαζώνουν τις ορθοπλαγιές με σταθερά σχοινιά και πολλές κατασκηνώσεις, κατά συνέπεια ο αλπινισμός με την έννοια του καθαρού αλπικού στυλ, ήταν άγνωστος στην πλειονότητα των Κινέζων ορειβατών, μέχρι την χρονιά που οι Zhou και Yan, άρχισαν να σκαρφαλώνουν στο πανεπιστήμιο και συναναστράφηκαν με δυτικούς ορειβάτες. Ήταν και οι δύο τους στην Everest Olympic Torch Expedition, όπως επίσης και στην ομάδα που ανέσυρε τα σώματα των Jonny Copp και Wade Johnson, έπειτα από την τραγική προσπάθειά τους, σε κάποια κορυφή του Sichuan, το 2009. Ο Yan πρόσφατα άρχισε να συλλέγει εμπειρίες σκαρφαλώνοντας με ορειβάτες, όπως ο Σκωτσέζος Bruce Norman και ο Νεοζηλανδός Guy Mc Kinnon.

Η νότια ορθοπλαγιά του Siguniang με τη διαδρομή The free Spirits.

Βρετανική πρωτιά στο Afghanistan

Οι Philipson και Fiddes στην κορυφή του Koh-i-Beefy.

Οι Βρετανοί Joe Fiddes και Chris Philipson κατάφεραν την πρώτη ανάβαση μιας όμορφης 5410 μέτρων, κορυφής στο Hindu Kush του Afghanistan, προτείνοντας το όνομα Koh-i- Beefy, στη μνήμη του Jamie Beefy Fiddes. Οι ψηλές κορυφές του Afghanistan, κατέχουν το μεγάλο τμήμα του διαδρόμου Wakhan, ένα μεγάλο δαχτύλιο γης, βορειοανατολικά της χώρας, χωρίζοντάς την από το Tajikistan και το Pakistan. Οι συχνές τελευταία επισκέψεις ορειβατών στην περιο-

χή, μιλούν για μια γη εξαιρετικής ομορφιάς και ασφαλή από τις δραστηριότητες των Taliban. Μια νέα terra incognita, για τους αλπινιστές που αναζητούν νέες εμπειρίες, μακριά από τις πολυσύχναστες εμπορικές διαδρομές του Nepal. Σε αυτό το όμορφο βουνό, οι δύο Βρετανοί βρήκαν το δικό τους δρόμο, στην κομψή Βορεινή κόψη, μια αναρρίχηση 600 μέτρων με δυσκολίες Σκωτσέζικου 4ου βαθμού (60° -70°). Το crux αποδείχτηκε να είναι ο πύργος της κορυφής, εκτεθειμέ-

νος, ασταθής, με χιόνι που δεν δεχόταν αξιόπιστα ρελέ, δίνοντας μια γενική δυσκολία D, σε αυτή την περιπετειώδη αλπική κούρσα. Ο Fiddes σχολιάζει πως ο σταθερός καιρός, η καλή ποιότητα βράχου και πάγου, οι αμέτρητες απάτητες κορυφές και η φιλοξενία των ανθρώπων, φωτογραφίζουν μια από τις εναπομείναντες περιοχές του πλανήτη, που προσφέρουν δυνατότητες για νέους ορίζοντες, σε ένα συρρικνόμενο ορειβατικό κόσμο.

Chang Himal

Μια από τις σημαντικότερες πρόσφατες διαδρομές στα Ιμαλία, ήταν αυτή που κατάφεραν πάλι δύο Βρετανοί, ο Andy Houseman και ο Nick Bullock. Πρόκειται για το Κεντρικό Σπηρούι της Βορεινής όψης του Chang Himal, μια σοβαρή και μεγάλη αναρρίχηση (1800 μέτρα) στη σκιά της Kangchenjunga. Η γενική δυσκολία της χαρακτηρίστηκε ED και στα επιμέρους οι δυο ορειβάτες σκαρφάλωσαν μεικτά ως M6. Ο Andy Houseman οδήγησε τη σχοινιά crux (Scottish VII) στα 6100 μέτρα, φορώντας το σακίδιό του...με αρκετά κιλά, που ήταν απαραίτητα στην προσπάθειά τους που τους κράτησε για 4 μέρες μέσα στην ορθοπλαγιά. Ήταν η πρώτη επίσημη ανάβαση της κορυφής, αλλά στην πραγματικότητα η δεύτερη, μετά την ανάβαση του 1974, από τους Σλοβένους Janez Gradisar, Bojan Poljak και Michael Smola, που ακολούθησαν τη μακριά Νοτιοδυτική κόψη. Για την πρόσβαση θα πρέπει να πούμε ότι απαιτείται ένα 10 trekking για να προσεγγίσεις το base camp, που βρίσκεται πολύ κοντά στο αντίστοιχο της Kangchenjunga.

Ο Andy Houseman στα μεικτά της βορεινής του Chang Himal.

Ανταρκτική - 6 νέες μεγάλες διαδρομές για Γάλλους αλπινιστές

Ο Lionel Daudet, ο Patrick Wagnon και ο Mathieu Cortial, πρόσφατα επέστρεψαν από την Ανταρκτική, όπου και κατάφεραν μια σειρά από πρώτες αναρρίχησης. Οι Γάλλοι αλπινιστές επί 75 μέρες σκαρφάλωσαν με μεγάλη όρεξη, μεγάλες διαδρομές στις σημαντικές ορθοπλαγιάς της χερσονήσου, γεγονός που ανάγκασε τον ιστορικό για τις αναρρίχησης στην περιοχή, Damien Gildea, να χαρακτηρίσει την αποστολή τους, σαν την αποδοτικότερη και σημαντικότερη των τελευταίων χρόνων. Η πρώτη επιτυχία ήρθε στα μέσα Ιανουαρίου, στο Smith Island. Η ομάδα σκαρφάλωσε τη Δυτική ορθοπλαγιά της Βορειοανατολικής κορυφής του Mt. Foster (2105 μ). Η διαδρομή πρόσφερε την πρόκληση της στο έπακρο, τη στιγμή που ο Cortial πήρε μια 18μετρη πτώση, όταν ένα αρνητικό σεράκ κατέρρευσε, μαζί με τον Daudet πάνω σε αυτό. Αφού τα κατάφεραν να βγουν αλώβητοι από τη δοκιμασία, απτόητοι ολοκλήρωσαν την αναρρίχηση τους σε 15 ώρες, την οποία και ονόμασαν Le Vol du Serac. Μετά από μια

εβδομάδα κακοκαιρίας και ξεκούρασης, έστρεψαν την προσοχή τους στο Mt. Parry (2520μ) σκαρφαλώνοντας τα 2500 μέτρα της Βορειοδυτικής κόψης του βουνού. Ο κακός καιρός που επέστρεψε και οι κακές συνθήκες χιονιού, τους ανάγκασαν σε μεγάλες καθυστερήσεις, χαρακτηριστικό ήταν ότι ο Wagnon χρειάστηκε 4 ώρες για τα τελευταία 100 μέτρα, που τους χώριζαν από την κορυφή. Συνέχισαν νότια, για νέους στόχους, αυτή τη φορά για μια προφανή αλλά και επικίνδυνη γραμμή πάγου, στο Wiencke Island. Μια ραχοκοκκαλιά πάγου στο αριστερό πλευρό της Δυτικής ορθοπλαγιάς, ήταν πάντα μέρος των συζητήσεων ανάμεσα στους αναρριχητές, που αντίκριζαν την Savoia Peak. Βλέποντας όμως τις χιονοσοιβάδες να σαρώνουν την ίδια πλαγιά, κανείς ποτέ δεν βρέθηκε εκεί. Όχι όμως και οι Daudet, Cortial και Wagnon, οι οποίοι στη δεύτερη προσπάθειά τους, τα κατάφεραν σε 13 ώρες αναρρίχησης, ανοίγοντας την Bon Anniversaire Tristane (ED+), μια διαδρομή 800 μέτρων σε όρθιο πάγο, που ακολου-

θείται από επιπέδον 300 μέτρα αλπικής κόψης. Το ταξίδι τους συνεχίστηκε νότια, σε ακόμη πιο απόμακρα μέρη και η ομάδα μπόρεσε άλλες δύο πρώτες αναβάσεις, πρώτα την 42 Balais et Toujours pas Calme (550 μ) στη Δυτική κορυφή του False Cape Renald και μετά την La Mythique des Corniches στην ανατολική του Booth Islands Wandel Peak. Ακόμη για το τέλος, ανακάλυψαν στη Βορειοδυτική ορθοπλαγιά της ανέγγιχτης Statham Peak, μια εντυπωσιακή, αρνητική σε μεγάλο μέρος, γραμμή πάγου, την οποία και σκαρφάλωσαν σε 12 ώρες, παράγοντας την τεχνικά δυσκολότερη αναρρίχηση πάγου, που έχει σκαρφλωθεί ποτέ στην Ανταρκτική. Λίγο πιο νότια, στην προσπάθειά τους να προσεγγίσουν το Alexander Island και να σκαρφάλωσουν νέες παρθένες πλαγιές, συνάντησαν πολύπλοκες δυσκολίες, μεγάλες επιφάνειες θαλάσσιου πάγου και τρομερές κακοκαιρίες, που έδωσαν ένα λίγο ειρωνικό και γλυκόπικρο αντί, σε ένα τόσο επιτυχημένο, αν όχι θριαμβευτικό ταξίδι.

Παγωμένη.... Βρετανία

Τα μέσα ενημέρωσης, αντιμετώπισαν αυτό το ψυχρό αρκτικό κύμα, που δοκίμασε η Βρετανία αυτό το χειμώνα, με φόβο και πανικό και η αλήθεια είναι, ότι αυτό το παρατεταμένο και σφοδρό κύμα μετέτρεψε τη βόρεια Αγγλία και τη Σκωτία κυρίως, στις Αγγλικές Άλπεις. Βέβαια για τους ορειβάτες ήταν κάτι σαν θείο δώρο, αφού τα πάντα καλύφθηκαν από πάγο, δημιουργώντας τις καλύτερες συνθήκες των τελευταίων 17 ετών. Έτσι επαναλήφθηκαν σχεδόν τα πάντα, σε όλες τις μικρές και μεγάλες ορθοπλαγιές, ανοίχτηκαν πολλές νέες γραμμές και είδαν επανάληψη διαδρομές που δεν είχαν δει ποτέ μια δεύτερη ανάβαση, ή δεν είχαν σχηματιστεί ξανά τα τελευταία 15 χρόνια. Διαδρομές σχηματί-

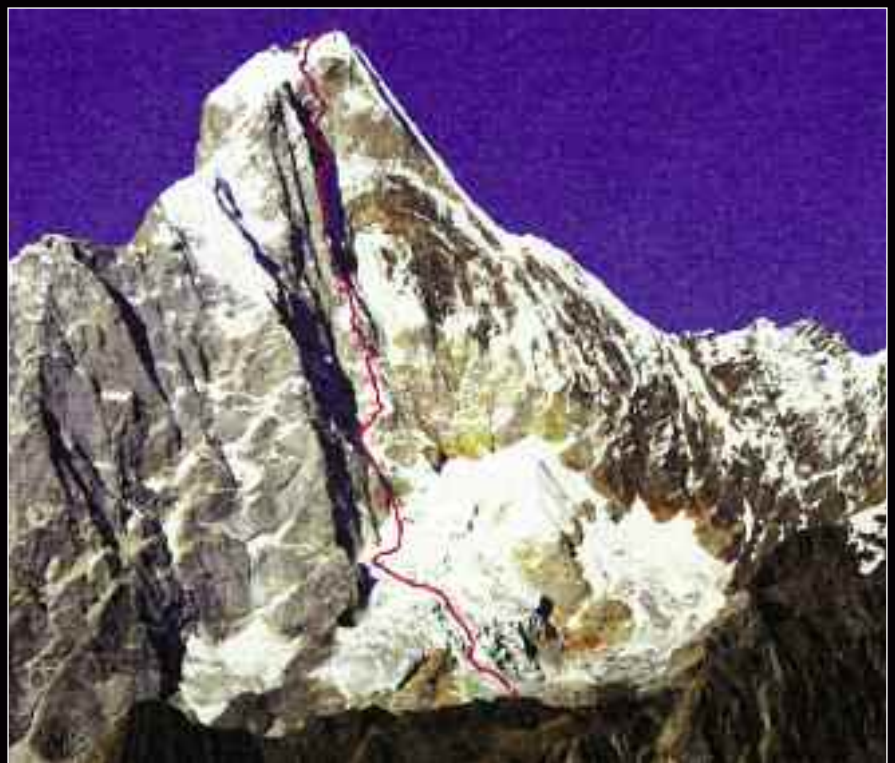
στηκαν ακόμη και εκεί, που δεν υπήρχε η προϋπόθεση να σχηματιστούν, δημιουργώντας πολλές εφήμερες... τρελές γραμμές. Ήταν τέτοιος ο οργασμός της δράσης, που παρέσυρε όλη τη Βρετανική αναρριχητική σκηνή, ακόμα και τους ..μετανάστες... όπως το Nick Bullock, που άφησε μέσα στο χειμώνα τις βροχερές Άλπεις, για να γυρίσει στην πατρίδα και να αναλάβει ένα μέρος της δράσης.

Ο Andy Turner στη Cracking Up (IX,9) τη σκληρότερη χειμερινή - μεικτή στην Ουαλία.

Πάνω. Όλες οι μεγάλες «γραμμές» στο Graig y Phaeadr σχηματίστηκαν μόλις στο διάστημα μιας εβδομάδας.

Κάτω. Ο Cris forrest στη σκληρή και τεχνική The Black Cleft (VII,7) Clogwyn Du'r Arddu.

Μια εντυπωσιακή πρώτη ανάβαση από τον Jon Ratcliffe στο Kitchen Cliff (Devil's Appendage VII,6).

Anubis - Η σκληρότερη χειμερινή αναρρίχηση στη Βρετανία

Στις 20 Φεβρουαρίου ο Dave McLeod, κατάφερε την ελεύθερη ανάβαση της Anubis στο Ben Nevis, η οποία φαίνεται να είναι η δυσκολότερη χειμερινή διαδρομή, που έχει σκαρφαλωθεί ποτέ στα Βρετανικά νησιά. Ο ίδιος ο McLeod αναφέρει ότι οι σκληρότερες χειμερινές στη Βρετανία, αγγίζουν το E4 ή το 5.11 στις καλοκαιρινές ξερές συνθήκες, αλλά η Anubis που κινείται για 220 μέτρα, αρνητικά, πάνω στον πυλώνα του Comb, είναι επίσης μια από τις σκληρότερες καλοκαιρινές

διαδρομές στο Ben Nevis, βγάζοντας E8, 6c (8a+). Η Anubis είναι μια ιδιαίτερη διαδρομή για το χαρισματικό McLeod, όχι μόνο για τη δυσκολία της. Ο ίδιος άνοιξε τη διαδρομή το καλοκαίρι του 2005, βλέποντας την προοπτική της, για μια χειμερινή επανάληψη. Μια επανάληψη που θα άλλαζε τα δεδομένα στη μεικτή αναρρίχηση. Στο τέλος της φετινής χειμερινής περιόδου, η διαδρομή ντύθηκε με τις κατάλληλες συνθήκες και ο Dave, πήρε τα πιολέ του και δοκίμασε την τύχη

του. Έπειτα από πολιορκία 3 ημερών η σκληρότερη ..χειμερινή στα Βρετανικά νησιά, ήταν γεγονός. Δύο άλλες χειμερινές του McLeod, η The Hurting (XI, 11) και η Don't die of Ignorance (XI,11) θεωρούνται η αιχμή για τη Σκωτσέζικη μεικτή αναρρίχηση. Για τη νέα αυτή διαδρομή και τη δυσκολία της πάντως, δεν θέλησε να τοποθετηθεί. Δεν έχω ιδέα, θα πρέπει να το σκεφτώ. Απλά δεν έχω δοκιμάσει κάτι σκληρότερο (Anubis) με χειμερινές συνθήκες.

V15.gr

outdoor shop

www.v15.gr

Ειδικές προσφορές για αγορές ON LINE!

ΟΤΙ ΨΑΧΝΕΙΣ ΣΕ ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ:

ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ / ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ / ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ / OUTDOOR ACTIVITIES / RUNNING / CAMPING

Και άλλες 80 επώνυμες εταιρίες!